

Co by se mělo na Zemi změnit?

Již v minulém čísle jsme vás informovali o německém autorovi několika – pro dnešní dobu – mimořádných knih, o **Janu van Helsingovi (vlastním jménem Jan Udo Holey)**. Je to literatura faktu zaměřená na kontakty s mimoslovijím světem, jako např. kniha **KDO SE BOJÍ SMRTI?** (Knihu vydalo nakladatelství ANCH-BOOKS Bratislava, objednávky v ČR na www.gnosis9.net, na Slovensku na www.anch-books.eu.) Autor přežil dvě autonehody, které ho přivedly do bezprostřední blízkosti Smrti. Fascinovaný jejím zjevem a prodchnut nesmírnou zvědavostí se během následujících dvou let pokoušel navázat s ní kontakt. Až v prosinci 2004 se mu to podařilo a v jedinečném interview položil bytosti, kterou nazýváme Smrt, 222 otázek. V následující – velice vzrušující – ukázce z této knihy, která nás vede k hlubokému zamyšlení, přinášíme otázku Jana van Helsinga a odpověď Smrti o tom,

Co by chtěla Smrt změnit na Zemi

Na otázku: *Co bys změnil, kdybys byl na Zemi?* Smrt odpovídá: *Fotbalové stadiony. Musím se tomu smát, ale Smrt pokračuje:*

Jen se směj, jsou líhni agresivity, protože se tam jen křičí. Nemyslím tím samozřejmě jen fotbalové stadiony či haly. Jde také o jiné druhy sportu nebo shromáždění, které lidé nenavštěvují v míru. Vzbuzují v nich agresivitu a podněcují je k chování, jaké by doma nepředváděli. Jediné, co na těchto sportech považují za pěkné, je samotný míč, který symbolizuje nekořečno. Podívej se, hrnou se tam tisíce lidí a nechají se ohlupovat. Stejně jako v politice, i zde je téměř vše předem rozhodnuto. (Zvláště tuto výpověď považují za pozoruhodnou, neboť k ní došlo 16. 1. 2005 a o týden později se dostal na veřejnost skandál s rozhodčími – pozn. autora.)

Masový sport, to je rozptylování, odchylování se od pravého bytí, od vědomí. Proto, budeš-li o tom psát ve své knize, nebude se tak dobře prodávat, protože masy oddávající se vášni oné míčové hry jsou daleko větší než ty, které se zajímají o knihu. Vytvoříš si tak nové nepřátele. V podstatě však nemám na mysli sport jako takový, jen pohnutku, proč člověk velkou část svého životního času ztrácí sledováním jiných sportovců – aby se rozptýlil. Odstraněním rozptýlení bych změnil vědomí.

A proto je moje odpověď na otázku, co bych změnil: zrušil bych velké sportovní arény, protože je znám z dob minulých, kdy v nich zápasili proti sobě lidé, aby se tak odvedla pozornost masy od problémů v zemi.

Kladu si rovněž otázku, jak je možné, že lidé nemají práci, ale na cigarety a vstupenky mají peníze a čas. Stěžují se na politickou garnituru, ale místo toho, aby vyšli do ulic, jdou na sportovní stadiony, nebo sedí před televizorem. Tomu nerozumím. Není mi to jasné. Pak ať se raději nepohoršují a nestěžují si. Pozornost lidí je odváděna jiným směrem, proto nevidí nepřitele, který sedí ve vlastní zemi, ve vlastním domě. Nechci se znovu zmiňovat o americkém kontinentu. Není však smutné, jaké odpadky člověk do sebe nasává, jelikož není schopen zabavit se nebo zaměstnat sám? A přesně to je problém, který člověk se sebou vleče od narození. Od dětství ho baví a zaměstnávají, a tak se nenaucí zabývat sám sebou a postarat se o sebe. Nevědomý člověk je naprogramován nahlížet do sousedovy a ne do vlastní zahrady.

To bych změnil – rozptýlení, vzdalování se od sebe. Odvádění bych změnil k přivádění. Jde o to, abyste se naučili koncentrovat na sebe, tehdy byste totiž rozpoznali nemoci již v zárodku. Nevidíte je jen proto, že vaše pozornost je odváděna jinam.

Podívej se například na bolesti páteře. Proč někoho bolí záda? Protože velká část z toho, co se odehrává během života, se zpracovává přes páteř. To je přece logické. Máte tam nervové a energetické dráhy a na zádech nesete kříž. Člověk však na to přijde velmi pozdě. Příliš je totiž odváděn od sebe, místo toho, aby našel cestu k sobě, aby se sám našel.

A proto bych změnil odvádění i přivádění, směřování ven bych přesměroval dovnitř. Znamená to, že bych změnil i všechny zábavy a namířil je tak, aby se přizpůsobily člověku, aby se člověk nasměroval na sebe. A to začíná už v dětství, ve školním věku.

Zrušil bych dějepis. Odstranil bych týráni lidí biflováním se dat válek, počtů mrtvých a to, že je to má navíc naplňovat hrdostí.

A pak bych zrušil okřídlenou větu: „Dnešek se zdůvodňuje minulostí.“ To je hloupost. To jen legitimuje současné počinání. Pokud dnešek není hezký, ať se takovým laskavě udělá, je třeba ho změnit. To lze jedinec vykročením k zitrku nebo kroky v přítomnosti, které zitrtek vytvářejí.

Odstranil bych tedy rozptylování, odstranil bych školský systém. Proboha, nebudu to už dál rozvádět, abych tě nedostal do obtíží. Ale nadnes téma: proč se děti ve školách, zejména ve tvé zemi, učí to, co je špatné. Učil ses jen o vojácích, válkách, mrtvých, letopočtech, smlouvách... a vzápětí o tom, kdy byly porušeny. Takže se učíš o

lidských katastrofách. A vidíš, ti, kteří ukazují prstem na minulost, nečiní lépe ani dnes.

Ale nedělej si starosti, můj milý Jane, přijdu si pro ně všechny a je jedno, jakého Boha vzývají. Všechny je znám. Nikdo nepozorovaně neunikne. Všechno bude odhaleno a každá duše se zodpoví za své činy. To je jisté!

Už jako dítě se učíš, že svět je špatný, a to legitimizuje i politické rozhodování. To bych odstranil. Učil bych děti sázet květiny, aby mohly sledovat vývoj, něco hezkého. Každé dítě by si zasadilo vlastní rostlinku, aby mohlo pozorovat její vývoj a tím i samo sebe. A pak bych daroval každému člověku zrcadlo, aby se nemusel dívat na souseď, ale na sebe. To by přineslo na Zemi velmi rychlé změny.

Jde o to, aby člověk začal myslet. A přesně to bych zrušil – nemyslení. Člověk je bombardován dnem a nocí a proto není schopen přemýšlet a učí se hlouposti, které si nemůže zapamatovat. Myšlení není doménou člověka, protože je rozptýlený. Pak se divíte, proč je u moderního člověka aktivní jen menší část nervových buněk? Jednoduše proto, že neaktivuje ty ostatní, protože nemyslí.

Člověk existuje, aby byl. V kosmickém je to výzva k životu. Ale na Zemi je tato zásada obrácená. Člověk opravdu existuje proto, aby byl. Ale ne, aby zde stál jako kráva, uprostřed louky. Chybí tomu smysl. A proto bych zavedl i smysl. Vše, co se dělá, ať má důvod, smysl, cíl, proč se to dělá. Tehdy by to tu začalo „rachotit“.

Tato slova mě rozhněvala! Ale Smrt odpověděla:

S dovolením, pokud máš odvahu, měl by ses večer, než usneš, zeptat na to i stvořitele, tvůrce, v personifikaci Boha. Aby ti odpustil, mohl by ses ptát jako malý kluk. Vezmi si na pomoc Anděla milosrdenství a zeptej se božství zcela vážně: „Milý Bože, co by sis přál, aby se na Zemi změnilo?“ A on by ti seslal Anděla milosrdenství, který by nad Zemí rozprostřel stuhu tepla a lásky.

Těším se... to je i můj názor...

To není názor, to JE. Jelikož jsi ve fragmentech svých těl navštívil různé planety a toto poznání v tobě klíčí. A tak jsi mohl v Egyptě (*minulé životy*) zkoumat mozky a možná jsi hledal a nenašel a pomyslel sis: „Otevřu i další lebky, snad přece jen někde najdu aktivní mozkovou hmotu.“

Teď to z tvého pohledu asi vypadá jako vtip. Ale ve skutečnosti, vcítit se do sebe, možná bych přesně to změnil i já. Kdyby snad byl výsledkem této změny člověk s mozkem, kterým by přemýšlel. ■